

Protokół z posiedzenia Komisji habilitacyjnej powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki chemiczne, wszczętym na wniosek dr. Marcina Góreckiego

W dniu 28 września 2022r. odbyło się posiedzenie Komisji habilitacyjnej w sprawie postępowania habilitacyjnego dr. Marcina Góreckiego. Posiedzenie odbyło się w formie zdalnej, za pośrednictwem platformy Zoom. W posiedzeniu wzięli udział wszyscy członkowie Komisji, powołanej przez Radę Naukową Instytutu Chemii Organicznej PAN uchwałą nr 22ORN/04 z dnia 10 czerwca 2022r., w składzie:

- 1) Przewodniczący: prof. dr hab. Henryk Koroniak (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)
- 2) Recenzent: prof. dr hab. Krzysztof Józwiak (Uniwersytet Medyczny w Lublinie)
- 3) Recenzent: prof. dr hab. Rafał Latajka (Politechnika Wrocławska)
- 4) Recenzent: dr hab. Karol Kacprzak, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)
- 5) Recenzent: prof. dr hab. Jan Cz. Dobrowolski (Instytut Chemii i Techniki Jądrowej oraz Narodowy Instytut Leków)
- 6) Sekretarz: dr hab. Rafał Loska (Instytut Chemii Organicznej PAN w Warszawie)
- 7) Członek komisji: prof. dr hab. Witold Danikiewicz (Instytut Chemii Organicznej PAN w Warszawie)

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie czasowego ograniczenia funkcjonowania niektórych podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz. U. z 2021 r. poz. 363) posiedzenie przeprowadzono z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę i rejestrację jego przebiegu.

Dr M. Górecki przedstawił swoje osiągnięcia habilitacyjne w postaci monotematycznego cyklu 7 publikacji naukowych, zatytułowanego "Holistyczne ujęcie metod i technik chiralooptycznych jako efektywnego narzędzia w analizie stereochemicznej związków bioaktywnych". Przewodniczący Komisji, prof. Henryk Koroniak, otworzył posiedzenie Komisji, powitał i przedstawił wszystkich zebranych. Następnie poddał pod głosowanie przyjęcie programu posiedzenia:

1. Otwarcie posiedzenia komisji habilitacyjnej.
2. Przyjęcie programu posiedzenia komisji habilitacyjnej.

3. Przedstawienie przez recenzentów sporządzonych recenzji.
4. Dyskusja w przedmiocie wyrażenia opinii w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.
5. Uchwała w sprawie nadania stopnia habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne dr Marcinowi GÓRECKIEMU.
6. Zakończenie posiedzenia.

Powyższy program został zaakceptowany przez Komisję jednomyślnie. Przewodniczący poinformował następnie, że Komisja zapoznała się z dorobkiem naukowym oraz recenzjami rozprawy habilitacyjnej dr. Marcina Góreckiego sporządzonymi przez czterech recenzentów, członków Komisji. Wszystkie recenzje były pozytywne i zakończone wnioskami stwierdzającymi, że zarówno przedstawiony cykl monotematycznych publikacji, ogólny dorobek naukowy dr. M. Góreckiego, jak i jego działalność organizacyjna i dydaktyczna, spełniają zwyczajowe i ustawowe wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie chemii. Przewodniczący poinformował też, że dr M. Górecki nie wnioskował, aby Komisja Habilitacyjna podejmowała uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu tajnym, tak więc odbędzie się ono w sposób jawny, oraz że żaden z recenzentów nie wnioskował o spotkanie z habilitantem podczas posiedzenia Komisji.

Następnie, prof. Henryk Koroniak rozpoczął dyskusję na temat habilitacji dr. M. Góreckiego i zwrócił się do członków Komisji, w pierwszej kolejności do recenzentów, o scharakteryzowanie osiągnięć kandydata i uzasadnienie wniosków przedstawionych w recenzjach. Ponieważ cała komisja była już wcześniej zaznajomiona ze wszystkimi recenzjami, Przewodniczący pozostawił do decyzji każdego z recenzentów, czy przedstawią pełną lub skróconą wersję recenzji.

Prof. dr hab. Jan Cz. Dobrowolski przedstawił pokrótce życiorys habilitanta, przy czym stwierdził, że ważna dla niego była konsekwencja, z jaką toczy się kariera dr. M. Góreckiego. Od magisterium interesowały go problemy chiralności w chemii organicznej. Pracę doktorską, w tym samym obszarze, oceniali znakomici specjaliści. Habilitant przeszedł w IChO PAN wszystkie stopnie kariery do habilitacji. Recenzent podkreślił też, że habilitant otrzymał wiele stypendiów pozwalających m. in. na odbycie staży naukowych we Włoszech i na Węgrzech. Ponadto, uczestniczył w licznych grantach (nadal realizuje sześć polskich i trzy zagraniczne projekty naukowe), po doktoracie ponad 25 razy prezentował wyniki swoich badań na konferencjach naukowych, jest aktywnym recenzentem publikacji naukowych dla renomowanych wydawnictw, a także organizował konferencję w Pizie poświęconą spektroskopii chiralooptycznej. Recenzent podkreślił, że całkowity dorobek dr M. Góreckiego jest charakterystyczny raczej dla dojrzałych profesorów niż habilitantów, którzy rzadko mają ponad 40 prac naukowych. Prace habilitanta zostały opublikowane w specjalistycznych i dobrych czasopismach. Na pytanie, które stawia ustawa: czy dorobek stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny, Prof. J. Dobrowolski stwierdził, że jako osoba zajmująca się podobnymi zagadnieniami, nie ma absolutnie wątpliwości, że dr M. Górecki posiada bardzo znaczący dorobek, porządkujący dziedzinę, w której się specjalizuje. Przedstawiony cykl 7 publikacji jest zdaniem recenzenta

wystarczający, prace są starannie wyselekcjonowane i ważne dla dorobku habilitanta, a dr M. Górecki jest bardzo czynnym naukowcem, cieszącym się uznaniem specjalistów. Recenzent przyznał, że jemu samemu zdarzało się radzić dr. M. Góreckiego o pewne szczegółowe sprawy dotyczące spektroskopii chiralooptycznej. Prof. J. Dobrowolski jednoznacznie wnosił o przejście do następnych etapów procesu habilitacyjnego i nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. M. Góreckiemu.

Prof. Krzysztof Józwiak oznajmił na wstępie, że przygotowanie recenzji wniosku habilitanta sprawiło mu dużą przyjemność. Dr M. Górecki całą karierę naukową związał z IChO PAN, w którym przygotował pracę magisterską w 2007, rozprawę doktorską w 2013, a obecnie habilitację. Jego zainteresowania koncentrowały się wokół chiralności związków organicznych, w szczególności wokół metod spektroskopii chiralooptycznej do wyznaczania konfiguracji absolutnej. Prof. K. Józwiak ocenił, że habilitant publikuje swoje wyniki w bardzo dobrze rozpoznawalnych w dziedzinie czasopismach, a także podkreślił wagę kilku publikacji niewłaściwych do osiągnięcia habilitacyjnego, o bardzo wysokich wskaźnikach cytowań (powyżej 70), w tym jednej w *The Journal of Organic Chemistry* cytowanej ponad 130 razy, w której dr M. Górecki jest pierwszym autorem. Ponadto, habilitant był kierownikiem dwóch grantów NCN, obecnie realizuje grant NCN Sonata. Na uwagę zasługuje fakt, iż był laureatem dwóch projektów, które pozwoliły na wyjazd na staże zagraniczne we Włoszech dotyczące tematyki dichroizmu kołowego. Odnośnie samego osiągnięcia naukowego, zdaniem recenzenta tytuł bardzo dobrze opisuje przedstawiony cykl publikacji. Pierwsze cztery publikacje dotyczą kombinacji różnych metod chiralooptycznych w badaniu modelowych substancji aktywnych biologicznie. Recenzenta szczególnie zainteresowały badania nad zmianami strukturalnymi β -laktamów obrazowane za pomocą różnych metod chiralooptycznych. Z kolei publikacje H5 i H6 prezentują holistyczne ujęcie technik chiralooptycznych w fazie stałej i są efektem pobytu naukowego we Włoszech. Są to dwie ciekawe publikacje, zwłaszcza praca H6 opisująca metody obrazowania przy pomocy źródła promieniowania synchrotronowego, co zdaniem recenzenta stanowiło duże osiągnięcie. Praca przeglądowa H7 prezentuje korzyści z zastosowania metod dichroizmu kołowego w analizie substancji farmaceutycznych. Jej autorzy słusznie podkreślili, jak niezwykle ważne jest rozwijanie metod CD i ich odpowiedni dobór do różnych klas substancji chemicznych. Wszystkie publikacje stanowiące podstawę osiągnięcia habilitacyjnego ukazały się w dobrych czasopismach, a recenzent nie ma wątpliwości, że dr M. Górecki wniósł odpowiednio duży wkład w rozwój swojej dziedziny naukowej. Dodatkowo, kieruje on pracownią spektroskopii optycznej oraz pracownią analizy rentgenostrukturalnej w IChO PAN oraz brał udział w organizacji konferencji międzynarodowych. Po szczegółowym zapoznaniu się z dokumentacją, prof. K. Józwiak uznał, że przedstawione osiągnięcie spełnia wymagania merytoryczne i formalne stawiane przez odpowiednie akty prawne oraz normy zwyczajowe środowiska reprezentującego obszar nauk chemicznych, a kandydat jest aktywnym i w pełni ukształtowanym badaczem, zasługującym na stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne. W związku z tym Prof. K. Józwiak zwrócił się z wnioskiem do Rady Naukowej IChO PAN o nadanie takiego stopnia dr. Marcinowi Góreckiemu.

Dodał ponadto, że bardzo pozytywną rzeczą jest fakt, iż wyjazdy naukowe do Włoch pozwoliły dr. M. Góreckiemu przededefiniować i rozszerzyć portfolio swoich zainteresowań. Był to rodzaj stażu podoktorskiego, chociaż spóźnionego, to dokładnie spełniającego rolę prawdziwego 'post-doca', który naprawdę pozwolił poszerzyć umiejętności, a w przyszłości realizować samodzielne projekty badawcze.

Dr hab. Karol Kacprzak wysoko ocenił przedstawione osiągnięcie habilitacyjne zaznaczając, że habilitant rozwija tematykę prof. Jadwigi Frelek, ale w sposób nowoczesny, dorzucając do pomiarów obliczenia teoretyczne. Stwierdził, że z drugiej strony dichroizm kołowy jest niszową techniką, więc należy docenić rozwijanie przez habilitanta techniki ECD w fazie stałej, transmitancji dyfuzyjnej oraz mapowania światłem synchrotronowym. Zdaniem recenzenta badania dr. M. Góreckiego reprezentują pierwszą klasę jeśli chodzi o rozwijanie technik dichroizmu kołowego. Recenzent docenił bardzo szeroki front badań stereochemicznych stwierdzając wręcz, że dr M. Górecki stał się "renomowaną agencją" w dziedzinie spektroskopii chiralnooptycznej, a jego habilitacja jest bardzo dobra mimo niszowej tematyki. Dodał, że pozostałe aspekty aktywności naukowej habilitanta - stypendia, współpraca zagraniczna, działalność dydaktyczna - wszystkie występują w odpowiedniej proporcji. Podsumowując, prof. K. Kacprzak ocenił, że osiągnięcie naukowe dr. M. Góreckiego w pełni spełnia formalne i zwyczajowe wymagania związane z nadaniem stopnia doktora habilitowanego.

W tym miejscu prof. K. Józwiak sprzeciwił się uznawaniu techniki dichroizmu kołowego za technikę niszową, argumentując, że znajduje ona szerokie zastosowanie w analizach biomedycznych, w szczególności w badaniach dynamiki zmian strukturalnych białek.

Prof. dr hab. Rafał Latajka zgodził się w pełni z prof. K. Józwiakiem, że wyjazdy naukowe habilitanta zostały wykorzystane w najlepszy sposób, w ośrodku który słynie z dobrych badań prowadzonych metodami chiralnooptycznymi. Oba wyjazdy odbyły się w ramach dość prestiżowych stypendiów; aby je uzyskać, habilitant musiał się wykazać dobrym dorobkiem i dobrym projektem. Oceniając przedstawione osiągnięcie naukowe, recenzent docenił interesujące badania, a materiał do monotematycznego cyklu publikacji uznał za dobrany bardzo starannie. Dla recenzenta jako osoby, która przez całe życie miała do czynienia z dichroizmem kołowym, najbardziej interesujące są prace H5 i H6 dotyczące elektronowego dichroizmu kołowego. Prof. R. Latajka uznał za wysokie współczynniki naukometryczne habilitanta, a także podkreślił jego wartościowe plany na przyszłość, szczególnie zamiar prowadzenia badań w obszarze NIR CD. Działalność dydaktyczną i organizacyjną dr M. Góreckiego recenzent ocenił jako zadowalające, mimo że jako pracownik jednostki PAN habilitant ma mniejszy kontakt ze studentami, niemniej robi co może, żeby ten kontakt był jak największy, wygłaszając wykłady dla doktorantów i prowadząc warsztaty dla młodzieży szkolnej. Konkludując, prof. R. Latajka określił habilitanta jako w pełni ukształtowanego naukowca o bardzo dobrych perspektywach i zarekomendował przejście do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego, uznając stopień doktora habilitowanego jako nieodzowny w karierze dr. M. Góreckiego.

Prof. Witold Danikiewicz oznajmił, że jako pracownik IChO PAN przyglądał się karierze dr. M. Góreckiego od jej samego początku i że z jego obserwacji habilitant "nie miał łatwo". Pracę doktorską bronił on na

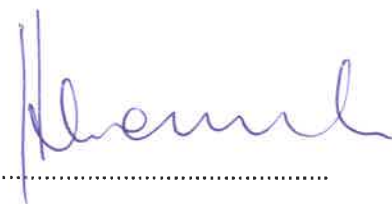
Wojskowej Akademii Technicznej, ponieważ dwukrotnie nie zdał egzaminu wstępnego na studia doktoranckie w IChO PAN, a ówczesny regulamin kategorycznie stwierdzał, że do obrony nie mogła przystępować osoba, która nie przeszła całego kursu studium doktoranckiego. Dr M. Górecki uczestniczył jednak we wszystkich wykładach w Instytucie i zdobył odpowiednią wiedzę, co świadczy o tym, że jest człowiekiem bardzo wytrwałym i niezrażającym się trudnościami. Prof. W. Danikiewicz również nie zgodził się ze stwierdzeniem, że dichroizm kołowy jest w swoich różnych wariantach metodą niszową, a sam fakt współautorstwa 81 publikacji świadczy, że jest na badania prowadzone przez habilitanta duże zapotrzebowanie. Taka liczba publikacji jest charakterystyczna dla naukowców zajmujących się metodami analitycznymi, współpracujących z licznymi grupami badawczymi, a zapotrzebowanie na badania technikami dichroizmu kołowego nie podlega dyskusji. Prof. W. Danikiewicz stwierdził, iż cieszy się, że dr M. Górecki dotarł do tego etapu kariery naukowej, w pełni poparł wniosek o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego i wyraził przekonanie, że dalsza droga naukowa habilitanta będzie prosta i szeroka.

Dr hab. Rafał Loska docenił dorobek naukowy habilitanta jako znakomity na tym etapie kariery naukowej. Zaznaczył, że co prawda współautorem czterech z siedmiu publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe habilitanta jest promotorka jego rozprawy doktorskiej, prof. J. Frelek, ale nie umniejsza to jego bardzo dobrej oceny habilitanta jako w pełni samodzielnego naukowca i specjalisty w swojej dziedzinie. Dr hab. R. Loska zwrócił też uwagę na wyjątkową aktywność popularyzatorską dr. M. Góreckiego oraz jego bardzo kompetentne kierowanie Pracownią Spektroskopii Optycznej i w pełni poparł wniosek o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego.

W podsumowującej dyskusji Prof. H. Koroniak zauważył, że wszystko co istotne zostało już powiedziane, a przedstawiony wniosek habilitacyjny sprawia bardzo dobre wrażenie, jednak od siebie dodatkowo podkreślił, jak bardzo starannie dr M. Górecki wybrał siedem dobrych publikacji w których wiodącym motywem jest określona metoda i jej rozwój i które są głównie jednoosobowe lub wspólne z prof. J. Frelek. Jednocześnie, na pełnej liście publikacji są takie perełki jak praca w JOC cytowana >130 razy, a więc habilitant wyselekcjonował w sposób krytyczny ten fragment dorobku, który dobrze pokazuje, które badania są jego, oddzielając go od publikacji wynikających ze współpracy z innymi grupami badawczymi. Prof. H. Koroniak dodał, że habilitant jest tak kompetentny, że liczne grupy chcą z nim współpracować, a jego osiągnięcie habilitacyjne jak najbardziej wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny.

Po dyskusji nad dorobkiem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym Kandydata, przewodniczący Komisji, prof. Henryk Koroniak poddał pod głosowanie wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne dr. Marcinowi Góreckiemu. Komisja w głosowaniu w trybie jawnym podjęła jednomyślnie (7 głosów ważnych, 7 głosów za, 0 głosów wstrzymujących się, 0 głosów przeciw) uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Marcinowi Góreckiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w

dyscyplinie nauki chemiczne. Prof. Henryk Koroniak podziękował wszystkim członkom komisji za udział w dyskusji i zamknął posiedzenie Komisji habilitacyjnej.

.....
Prof. dr hab. Henryk Koroniak
Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej